

eines adj. comp. (f. घा): तद्रत्नं ५, 30, 17. — Vgl. सर्वकृद् und सर्वात्मन्.
सर्वभावन adj. Alles werden lassend, — hervorbringend R. 4, 44, 120.
Pāṇīn. 4, 3, 14.

सर्वभावाधिष्ठातृ m. das Oberhaupt aller Wesen; davon nom. abstr.
°ष्ठातृ n. Verz. d. Oxf. H. 231, b, 27. fgg.

सर्वभास adj. P. ५, 2, 105, Schol.

सर्वभुज् adj. = सर्वभूत 1) a): das Feuer Bṛā. P. 10, 33, 30.

सर्वभूत 1) adj. sm. Allem geworden so v. a. aus dem Alles entstanden
ist Mān. P. 101, 14. — 2) n. pl. alle Wesen Çāṇk. Gṛh. 4, 9. Bṛā. P.
2, 4, 16. Spr. (II) 5615 (mit einer Negation kein Wesen). °क्ति 7511.

°क्त M. 1, 18. °भूतानुकम्पक 6, 8.

सर्वभूतमय (von सर्वभूत) adj. (f. ई) alle Wesen in sich enthaltend M.
1, 7. R. 7, 23, a, 82. Bṛā. P. 2, 9, 38. ३, 4, 16. नृप 10, 43, 35.

सर्वभूतरूपक्षणी f. (sc. लिपि) N. einer angeblichen Schriftart (die
Laute aller Wesen auffassend) Lalit. ed. Calc. 144, 12. — Vgl. सर्वरूपसं-
प्रक्षलिलिपि.

सर्वभूतात्मक adj. alle Wesen in sich schliessend: जगत् Mān. P. 99, 15.

सर्वभूतात्मन् m. die Seele aller Wesen M. 1, 54.

सर्वभूतात्मभूत adj. die Seele aller Wesen seiend Bṛā. P. 7, 1, 42.

सर्वभूताधिपति m. der Oberherr aller Wesen: Viṣṇu Smṛt. Bṛ. 5, 10.

सर्वभूताधिवास m. die Heimath aller Wesen Bṛā. P. 9, 19, 29.

सर्वभूतात्तक adj. alle Wesen vernichtend MBh. 13, 742.

सर्वभूतात्तरात्मन् m. die Seele aller Wesen MBh. 12, 10363. Weber,
Rāmāt. Up. 350. Windischmann, Sāncara 128. 144.

1. सर्वभूमि f. die ganze Erde P. 5, 1, 41. fgg. gāṇa अनुशक्तिकादि zu
7, 3, 20. — Vgl. सर्वभौम.

2. सर्वभूमि adj. dem die ganze Erde gehört Ait. Br. 8, 11. — Vgl. सर्वभौम.

सर्वभोगीण adj. Allen zum Genuss (Vorthell) dienend Bhāṭṭ. 6, 97;
vgl. P. 5, 1, 9.

सर्वभोग्य adj. dass. Çān. 47.

सर्वभौम Vjūp. 151 und Kāṭh. 69, 80 fehlerhaft für सर्व°.

सर्वमङ्गल 1) n. pl. Alles was Glück bringt: धर्चित: सर्वमङ्गलै: R. 1,
18, 18. °वर्णन Verz. d. Oxf. H. 27, a, 8. — 2) f. घा a) ein N. der Durgā
AK. 1, 1, 2, 82. H. 204. Weber, Rāmāt. Up. 326. Pāṇīn. 2, 5, 29 (auf
Lakṣmī übertragen). Hir. 99, 7. 100, 2. Verz. d. Oxf. H. 25, a, 34. b,
N. 5. °मङ्गलायतन 77, a, 16. Hir. 99, 15. — b) Titel einer Schrift Hall 198.

सर्वमण्डलसाधनी f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 920.

सर्वमय (von सर्व) adj. (f. ई) Alles in sich enthaltend Çat. Br. 14, 7, 3, 6.
Nir. 14, 5. Nāṣ. Tāp. Up. in Ind. St. 9, 140. 162. MBh. 12, 1672. Mān.
P. 99, 33. 103, 5. Bṛā. P. 5, 18, 18. 22, 10. Verz. d. Oxf. H. 101, a, N. 1.

सर्वमलापात m. eine best. Meditation Vjūp. 22.

सर्वमकुत् adj. durchweg gross P. 6, 2, 93, Schol. der allergrösste (würde
den Ton auf der ersten Silbe haben): न्ययोधपादप Kāṭh. 23, 40.

सर्वमागधक adj. ganz aus Magadha bestehend u. s. w. Pat. zu P. 1,
1, 72 (lith. Ausg. 1, 174, b).

सर्वमातृ f. Allmutter Weber, Kṛṣṇā. 290.

सर्वमात्रा f. ein best. Virāḍ-Metrum RV. Pāṇ. 17, 12. Ind. St. 9, 107.

सर्वमान्यचम्पू f. Titel eines Werkes Mack. Coll. 1, 103.

VII. Theil.

सर्वमारमण्डलविधिसनकरी f. (sc. रश्मि, im Lalit. fem.) ein best.
Strahl (die gesamte Schaar der Māra zu Grunde richtend) Lalit. ed.
Calc. 375, 16.

सर्वमित्र m. 1) Jedermanns Freund MBh. 14, 588. — 2) N. pr. eines
Mannes Buanour, Intr. 400.

सर्वमूर्धन्य m. N. pr. eines Autors mystischer Gebete bei den Çākta
Verz. d. Oxf. H. 101, b, 4. 5.

सर्वमूल्य n. Otterköpfchen (der Preis für Alles) Trik. 2, 9, 28.

सर्वमूषक m. (die Alles hinwegnehmende) Zeit H. 126.

सर्वमृत्यु m. allgemeiner Tod Pāṇīn. 4, 3, 71.

सर्वमेध m. 1) Alldarbringung, ein zehntägiges Soma-Opfer Çat. Br.
13, 7, a, 1. Kāṭh. Çr. 21, 2, 1. Çāṇk. Çr. 16, 15, 3. Nir. 10, 26. Ind. St. 4,
50. 83. 3, 457. MBh. 13, 1745. 5260. 14, 48. R. 4, 44, 51. — 2) N. einer
Upanishad Ind. St. 1, 382. — 3) jedes Opfer Bṛā. P. 2, 6, 4. — Vgl.
सर्वमेधिक.

सर्वमेध्यत्व n. allgemeine Reinheit Spr. (II) 7176.

सर्वभरि adj. Alles erhaltend, — ernährend: प्राण Çāṇk. zu Kāṇḍ.
Up. S. 35.

सर्वयज्ञ m. sg. jedes Opfer (ohne Soma nach dem Comm.) Bṛā. P.
3, 13, 27. 6, 19, 11. 9, 16, 60. pl. alle Opfer Spr. (II) 6930.

सर्वयत्नवत् (von सर्व + यत्न) adj. sich jegliche Mühe gebend Spr. (II) 6843.

सर्वयस्त्रिन् (von सर्व + यस्त्रि) adj. mit allem Gerüche versehen Kāṭh.
Ça. 14, 3, 9.

सर्वयोनि f. die Quelle von Allem Ragh. 10, 21. Davon nom. abstr. °त्वं
n. Çāṇk. zu Kāṇḍ. Up. S. 67.

सर्वरक्षण adj. vor Allem behütend: कवच Brahmayāy. P. im ÇKDa.

सर्वरत्न m. N. pr. eines Mannes Rīga-Tar. 3, 380.

सर्वरत्नक (von सर्व + रत्न) m. N. eines der neun Schätze bei den Gāina
und der demselben vorstehenden Gottheit. Citāt beim Schol. zu H. 193.

सर्वरत्नमय adj. ganz mit Juwelen besetzt, aus lauter Juwelen zusam-
mengesetzt MBh. 3, 10888. 12199. R. 4, 44, 93. aus allen Juwelen gebil-
det Kāṭh. 46, 236.

सर्वरथ n. das ganze Wägengefolge: ऋमित्रयसैः सर्वरथा नि योक्ति RV.
5, 35, 5. सर्वरथा वि करी इत् मुञ्च du mit dem ganzen W. 10, 160, 1.

1. सर्वरस m. 1) pl. Flüssigkeiten —, Säfte aller Art Varān. Brh. S.
42, 4. Bṛā. P. 4, 19, 8. सर्वरसाये मण्डम् AK. 2, 9, 49. H. 396. सर्वरसा-
त्मन् (= जलद्रव्य Comm.) Bṛā. P. 4, 24, 88. — 2) sg. jeglicher Geschmack
Bṛā. P. 2, 6, 1. pl. wohlgeschmeckende Sachen aller Art Spr. (II) 3424. —
3) salziger Geschmack H. 1389. — 4) das Hars der Vatica robusta (vgl.
सर्वरस) AK. 2, 6, 29. H. 647. an. 4, 384 (सर्वरस gedr.).

2. सर्वरस 1) adj. a) alle Säfte enthaltend Çat. Br. 10, 6, a, 2. Kāṇḍ. Up.
3, 14, 2. — b) klug, gelehrt Çāṇḍar. im ÇKDa. — 2) m. ein best. musi-
kalisches Instrument (vgl. सर्वरस) H. an. 4, 384 (°रस gedr.).

सर्वरान् m. Allkönig VS. 5, 24. MBh. 2, 580.

सर्वराजेन्द्र m. das Oberhaupt aller Fürsten, Bez. eines best. göttlichen
Wesens Verz. d. Oxf. H. 103, a, 31.

सर्वरात्रि m. die ganze Nacht P. 5, 4, 87. Vor. 6, 46. °रात्रिम् die ganze
Nacht über Kāṭh. Ça. 20, 4, 32.